

Charlie Hebdo Değilim

:date: 2015-01-17 23:46:48 +0200

.. :author: Emin Reşah .. :date: Sun Jan 11 10:35:21 EET 2015 .. :dp: 12963

Bu da Charlie Hebdo'yla ilgili inşallah son yazı olsun.

Şimdi, bu adamların ne yapmış olduklarına bakınca, o kadar da *fikir hürriyeti* kapsamında hissetmiyorsunuz. Mısır'daki Rabia katliamından sonra çizdikleri bir kapakta, “Kur'an Mermilerden Korumuyor” yazabilmiş adamlar. Eğer o meydanda katledilen yüzlerce insanla böyle dalga geçebiliyorsa, ben de onunda *Karikatür Dergisi Mermilerden Korumuyor* veya *Fransa Devleti Mermilerden Korumuyor* diye dalga geçebilirim. İçimden gelmiyor. Öldürülenler neticede insan, içimde yaptıkları işe karşı bir saygı veya düşüncelerine değer hissi olmadığı halde, neticede nefes almaya devam etmelerini, ölmelerine tercih ederdim. Bunu da *şimdi bizim hakkımızda ne düşünecekler* kaygısıyla değil, sadece insani bir tepkiyle söylüyorum.

Mamafih Batılıların İslam'la bu derece *sorunlu* olmasının da *toplumsal ergenlikten* başka bir açıklaması yok. Tamam, çok ilerisiniz, çok müthiş işler yaptınız, medeniyeti siz yarattınız ama *fikir hürriyeti* deyince aklınıza peygambere sövmek geliyorsa, muhatabın de işte karikatür görünce eline silah alıp *aşkla* tetiğe basan adamlar. Tencere kapak diyalektiği.

Bu adamların *hiciv* dediği şöyle bir şey sanırım: Bu ülkede azınlıklar var, Kürtler var, Rumlar var, Ermeniler var. Bunların durumu Fransa'daki müslümanlara benzetilebilir. Şimdi bu ülkenin çoğunluğundan, hakim kültüründen biri çıkıp, azınlıklardan birinin inancıyla dalga geçse, diyelim Hrant Dink öldürüldükten sonra delik ayakkabısıyla dalga geçse ne kadar hiciv olursa, bu Fransızların *hiciv* dedikleri de o kadar hiciv. Ha, bunu yapan adamı vursunlar mı, vurmasınlar, ama saygı da duymasınlar.